

بررسی اثر پیش تیمار بذر بر بهبود جوانه زنی و رشد گیاهچه قیچ (*Zygophyllum atriplicoides*) تحت تنش دما

شهناز رفعت پور^۱، علیرضا شهریاری^{۲*}

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۵/۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۱/۱۷

چکیده

درجه حرارت مهم ترین عامل محیطی در پراکنش گیاهان و مهم ترین فاکتور تعیین کننده موفقیت در استقرار یا عدم موفقیت در استقرار گیاهچه است. به منظور بررسی تأثیر محرک های شیمیایی بر جوانه زنی و رشد گیاهچه تحت تنش دما، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تکرار در هر تیمار انجام شد. تیمارهای پرایمینگ عبارت بودند از: سه سطح جیبرلیک اسید (۱۲۵، ۲۵۰، ۵۰۰ ppm)، سه سطح سالیسیلیک اسید (۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰ میلی گرم بر لیتر)، سه سطح استکوریبیک اسید (۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰ میلی گرم بر لیتر) و همزمان از آب مقطر به عنوان شاهد استفاده شد و تیمارهای تنش دما شامل ۶ سطح درجه حرارت (۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰ درجه سانتی گراد) بودند. نتایج نشان داد که با افزایش دما خصوصیات جوانه زنی قیچ (درصد جوانه زنی، سرعت جوانه زنی، طول ریشه چه، طول ساقه چه، طول گیاهچه، شخص بنیه بذر) افزایش یافت و در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد به بیشترین مقدار خود رسید و با افزایش دما از مقدار ۲۵ درجه سانتی گراد کاهش یافت. همه محرک های شیمیایی باعث افزایش خصوصیات جوانه زنی نسبت به تیمار شاهد شدند و در بین محرک های شیمیایی مورد استفاده، بیشترین تأثیر را جیبرلیک اسید ۲۵۰ ppm داشت؛ این غلظت اسید برای تعدیل اثرگذاری های منفی تنش دما بر گیاه قیچ پیشنهاد می شود.

واژه های کلیدی: پرایمینگ، جوانه زنی، دما، قیچ.

۱. کارشناس ارشد بیابان زدایی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه زابل

۲. دانشیار، گروه فضای سبز، دانشکده علوم زیست محیطی و کشاورزی پایدار، دانشگاه سیستان و بلوچستان / نویسنده مسئول

Email: nimaaryan2002@yahoo.com

مقدمه

در طی چرخه زندگی گیاه در وضعیت ناگوار رویشگاهی بیابانی، جوانه‌زنی بذر و استقرار گیاهچه یک مرحله بحرانی برای گیاه است (گاترمن^۱، ۱۹۹۳). در مناطق خشک و بیابانی، مهم‌ترین فاکتور برای جوانه‌زنی بذر، آب و درجه‌حرارت است (ونت^۲، ۱۹۵۳). درجه‌حرارت تأثیر معنی‌داری بر پتانسیل و سرعت جوانه‌زنی دارد (فلورس و برونس^۳، ۲۰۰۱) و به‌همین دلیل، مهم‌ترین فاکتور تعیین‌کننده موفقیت در استقرار یا عدم موفقیت در استقرار گیاهچه است (کادر و جوتزی^۴، ۲۰۰۴).

جوانه‌زنی بذر با جذب آب و آماس آن آغاز و به‌وسیله فرایندهای پیاپی بیوشیمیایی در بذر دنبال می‌شود (گریسون^۵، ۲۰۰۱). به‌طور معمول، برای جوانه‌زنی هر بذری کمینه، بیشینه و مطلوب وجود دارد. حتی در مورد یک گونه نیز ممکن است جوانه‌زنی در میان پایه‌های مختلف آن دارای تفاوت باشد (عمادیان، ۲۰۰۱). سرعت جوانه‌زنی در دماهای مطلوب در حداکثر خود است و در دماهای کمینه و سقف به صفر می‌رسد (هاردگری و وینسترال^۶، ۲۰۰۶).

تنش دما در گیاهان عبارت است از افزایش دما به بالاتر از سطح آستانه برای یک دوره زمانی که موجب خسارت تغییرناپذیر در رشد و نمو گیاه می‌شود. به‌طورکلی، افزایش ۱۰-۱۵ درجه دما در بالاتر از دمای مطلوب موجب تنش گرما و یا شوک گرمایی می‌شود. هرچند تنش گرمایی تابع پیچیده‌ای از شدت، مدت، زمان و سرعت افزایش دماست، شدت آن بستگی به احتمال دوره‌ای دارد که در آن دمای بالا اتفاق می‌افتد (کافی، ۲۰۰۹). آستانه تحمل به دما، میزان دمای میانگین روزانه است که در آن کاهش رشد محسوس آغاز می‌شود. تعیین دقیق آستانه دمای بالا مشکل است، چون رفتار گیاه بستگی به شرایط محیطی دارد. برای مثال در گوجه‌فرنگی در دمای هوای بیشتر از ۳۵ درجه، جوانه‌زنی بذر گیاهچه و رشد رویشی گل‌دهی تشکیل میوه و رسیدگی میوه به‌شدت تحت تأثیر قرار می‌گیرد (وحید و همکاران، ۲۰۰۷).

یکی از عملیات اصلاحی روی بذر گیاهان، پرایمینگ بذر است (هیدکر^۷ و همکاران، ۱۹۷۷). پرایمینگ بذر عبارت است از آبنوشی کنترل‌شده پیش از کاشت بذر و به‌دنبال آن پس‌آیدگی بذر یک شیوه معمول برای افزایش سرعت و یکنواختی جوانه‌زنی و سبز شدن تحت شرایط تنش و غیرتنش است (اشرف و فولاد، ۲۰۰۵).

روش‌های مختلف پرایمینگ به‌منظور بهبود جوانه‌زنی و سبز شدن بسیاری از گیاهان، به‌خصوص بذرهای سبزیجات و گراس‌های دانه‌ریز و افزایش سرعت و همزمانی جوانه‌زنی مورد توجه و استفاده قرار گرفته‌اند (برادفورد^۸، ۱۹۸۶). روش‌های رایج برای انجام تیمارهای پرایمینگ شامل بیوپرایمینگ، هالوپرایمینگ، اسموپرایمینگ، ترموپرایمینگ، هیدروپرایمینگ، ماتریکس پرایمینگ و پرایمینگ با تنظیم‌کننده رشد گیاهی است (اشرف و فولاد، ۲۰۰۵).

امروزه بهره‌گیری از برخی ترکیب‌ها به‌عنوان پیش‌تیمار به‌منظور تحریک جوانه‌زنی بذرها، کاهش زمان بین کشت بذر و سبز شدن آن و وادار کردن بذرها به همزمانی در سبز شدن و امکان جوانه‌زنی در شرایط نامساعد محیطی پیشنهاد شده است. هورمون‌های رشدی که به‌طور نرمال برای پرایمینگ بذر مورد استفاده قرار می‌گیرند، شامل اکسین‌ها، اسید آبسزیک، پلی‌آمین‌ها، اتیلن، سالیسیلیک اسید و آسکوربیک اسید هستند. به‌طور کلی پذیرفته شده است که جیبرلین‌ها به‌عنوان تحریک‌کننده قوی و مؤثر در جوانه‌زنی و شکستن خواب گونه‌های گیاهی دارای خواب هستند (فتحی و اسماعیل‌پور، ۲۰۰۰). سالیسیلیک اسید یا اورتو هیدروکسی بنزوئیک اسید به گروهی از ترکیب‌های فنولی تعلق دارد که به‌عنوان یک مولکول مهم برای تعدیل پاسخ‌های گیاه به تنش‌های محیطی شناخته شده است (سناراتنا^۹ و همکاران، ۲۰۰۰). یکی از راه‌های مبارزه با رادیکال‌های آزاد برای بذرها، ویتامین‌های آنتی‌اکسیدانت از جمله اسید اسکوربیک (ویتامین C) است. ویتامین C یک ویتامین محلول در آب است و قابلیت واکنش و از بین بردن اثرات سوء رادیکال‌های آزاد سوپراکسید و هیدروکسیل را دارد (مک

1. Gutterman
2. Went
3. Flores & Briones
4. Kader & Jutzi
5. Greipsson
6. Hardgree & Winstral

7. Heydeker
8. Bradford
9. Senaratna

دونالد^۱، (۲۰۰۰).

می‌توانند پایه طرح‌های پژوهشی مهم دیگر نظیر به‌نژادی یا مطالعات سازگاری گونه‌ها به‌شمار روند؛ بنابراین تحقیق حاضر به‌منظور بررسی تأثیر پرایمینگ با محرک‌های شیمیایی بر شاخص‌های جوانه‌زنی و رشد گیاهچه قیج در شرایط تنش دما اجرا شد.

مواد و روش‌ها

به‌منظور بررسی اثر محرک‌های شیمیایی بر جوانه‌زنی بذور گیاه قیج به دما، آزمایشی در مرکز زیست فناوری دانشگاه زابل در موقعیت جغرافیایی ۶۱ درجه و ۴۱ دقیقه طول شرقی و عرض جغرافیایی ۳۰ درجه و ۵۴ دقیقه شمالی انجام شد. بذره‌های مورد استفاده گونه *Zygophyllum atriplicoides* از شرکت پاکان بذر اصفهان تهیه شد. ابتدا بذرها به‌وسیله محلول هیپوکلریت سدیم ۵ درصد ضدعفونی و سپس چندین بار با استفاده از آب مقطر شست‌وشو داده شدند. سپس بذرها در محرک‌های شیمیایی به صورت جداگانه به مدت ۱۰ ساعت با سالیسیلیک اسید (۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر) و ۲۴ ساعت با جیبرلیک اسید (۱۲۵، ۲۵۰ و ۵۰۰ پی پی ام) و ۸ ساعت با اسکوربیک اسید (۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر) در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند و همزمان از آب مقطر به‌عنوان تیمار شاهد استفاده شد. پس از پایان دوره خیساندن، تمامی بذرها با آب مقطر شسته شدند و پس از خشک شدن درون پتری دیش‌هایی با قطر دهانه ۹ سانتی‌متر روی کاغذ صافی واتمن، جهت قرار گرفتن در معرض تنش دمایی قرار گرفتند.

آزمایش به‌صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تکرار (۲۵ عدد بذر در هر تکرار) در درجه‌حرارت‌های (۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰ درجه سانتی‌گراد) در ژرمیناتور، ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی انجام شد. طی یک دوره ۱۵ روزه، هر روز بذره‌های جوانه‌زده که طول ریشه‌چه آنها بیشتر از ۲ میلی‌متر بود، شمارش گردید (کایا^۵ و همکاران، ۲۰۰۶). در این آزمایش درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی از طریق معادله (۱) (هانگ^۶ و همکاران، ۲۰۰۳؛ ایستا^۷، ۲۰۰۲ و ۱۹۹۵) و شاخص بنبه بذر به‌کمک معادله (۲) (آگراوال^۸، ۲۰۰۵) محاسبه شد:

اکرم قادری و همکاران (۲۰۰۸) به‌منظور بررسی اثر هیدروپرایمینگ بر واکنش جوانه‌زنی به دما در پنبه، آزمایشی را انجام دادند و به این نتیجه رسیدند که بذره‌های پرایمینگ‌شده، جوانه‌زنی سریع‌تر و یکنواخت‌تری در همه دماها برای رسیدن به حداکثر جوانه‌زنی خود داشتند. تیمار پرایمینگ دامنه واکنش دمایی را نیز تغییر داد. دمای مطلوب برای جوانه‌زنی بذره‌های شاهد، ۳۸ درجه سانتی‌گراد و برای بذره‌های پرایم‌شده ۳۵ تا ۴۵ درجه سانتی‌گراد بود. در نتیجه، پرایمینگ جوانه‌زنی بذره‌های پنبه را تحت دامنه وسیعی از دما بهبود بخشید.

فوتی^۲ و همکاران (۲۰۰۲) به این نتیجه رسیدند حداقل دمای جوانه‌زنی ذرت خوشه‌ای به میزان ۱۰۰ درصد، برای بذره‌های شاهد ۱۲-۱۶ درجه سانتی‌گراد و برای بذره‌های پرایم‌شده ۸-۱۰ درجه سانتی‌گراد است. ال‌کبلای و حسن^۳ (۲۰۰۰) نیز نشان دادند که بالاترین درصد جوانه‌زنی تاغ هم در نور و هم تاریکی، در ۱۵ و ۲۰ درجه بود و پایین‌ترین درصد جوانه‌زنی در ۳۵ درجه بود.

تلیج^۴ و همکاران (۲۰۰۸) واکنش جوانه‌زنی *Diplotaxis harra* را نسبت به دما (۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰ درجه سانتی‌گراد) و میزان شوری (۰، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰ میلی‌مولار) مورد بررسی قرار دادند. نتایج تحقیقات آنها نشان داد که دمای بهینه برای جوانه‌زنی این گیاه ۱۵ درجه سانتی‌گراد است و در دماهای بالاتر و پایین‌تر، جوانه‌زنی کاهش یافت. بالاترین درصد جوانه‌زنی در تیمار شاهد نمک حاصل شد. همچنین میزان جوانه‌زنی با افزایش شوری در همه سطوح دمایی کاهش و در غلظت ۲۰۰ میلی‌مولار نمک جوانه‌زنی رخ نداد؛ اما میزان کاهش در دمای ۱۵ درجه نسبت به بقیه سطوح دمایی کمتر بود.

بذره‌های گیاهان بیابانی به دلیل اینکه هرکدام در منطقه خاصی و با شرایط اکولوژیکی خاص خود سازگاری یافته‌اند، مشکلات عمده‌ای برای جوانه‌زنی و استقرار دارند. طرح‌های مطالعات جوانه‌زنی، مطالعات مربوط به مقاومت گیاهان بیابانی نسبت به درجه‌حرارت و شوری و خشکی، از جمله مطالعاتی هستند که

5. Kaya
6. Huang
7. ISTA
8. Agraval

1. Mc-Donald
2. Foti
3. EL-Keblawy & Hasan
4. Tlig

MSTAT-C و رسم نمودارها به کمک نرم افزار Excel انجام شد و مقایسه میانگین‌ها با آزمون دانکن انجام گرفت.

نتایج

درصد جوانه‌زنی

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که محرک‌های شیمیایی و درجه حرارت و همچنین اثرات متقابل محرک‌های شیمیایی و درجه حرارت تأثیر معنی‌داری در سطح ۱ درصد بر درصد جوانه‌زنی داشتند (جدول ۱).

$$GP = 100 \times \left(\frac{ni}{S} \right) \quad (1)$$

GP: درصد جوانه‌زنی، S: تعداد کل بذر، ni: بذرهای جوانه‌زده در زمان ti

$$GR = \sum \frac{ni}{ti} \quad (2)$$

GR: سرعت جوانه‌زنی، ti: تعداد روزهای پس از جوانه‌زنی، ni: بذرهای جوانه‌زده در زمان ti

(۳) طول گیاهچه × درصد جوانه‌زنی نهایی = شاخص بینه بذر تجزیه و تحلیل داده‌های به‌دست آمده با استفاده از نرم‌افزار

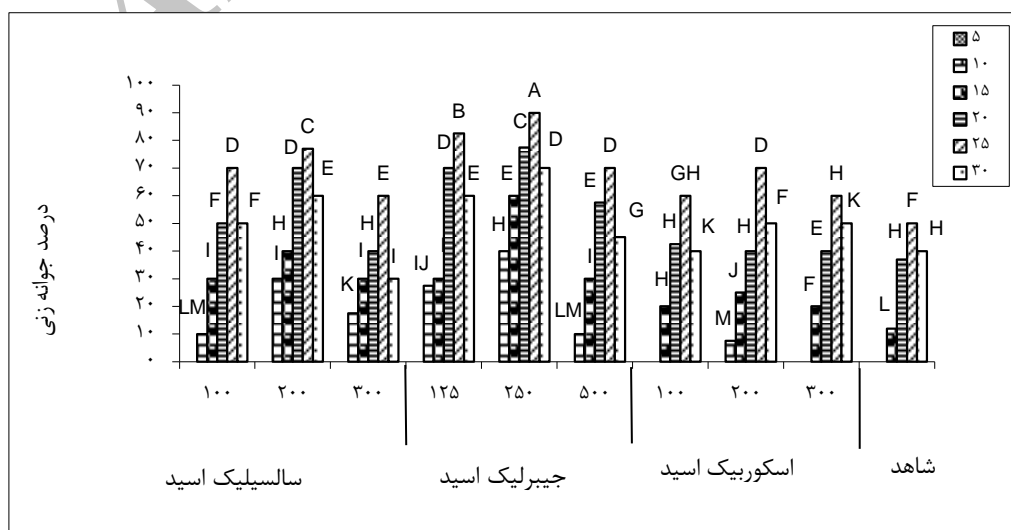
جدول (۱): تجزیه واریانس داده‌های صفات مورد بررسی در گیاه قیچ

میانگین مربعات						منابع تغییرات	درجه آزادی
شاخص بینه بذر	طول گیاهچه	طول ساقه‌چه	طول ریشه‌چه	سرعت جوانه‌زنی	درصد جوانه‌زنی		
۷۷۳۹۷/۴۰**	۱۲/۷۴**	۲/۷۱**	۴/۱۹**	۲/۴۹**	۲۷۲۷/۹**	۹	پرایمینگ
۳۴۷۰۴۰/۰۲**	۶۱/۷۲**	۱۲/۱۷**	۱۹/۴۲**	۲۶/۸۸**	۲۶۲۴۵**	۵	دما
۷۵۸۴/۵۸**	۰/۶۶**	۰/۱۷**	۰/۲۴**	۰/۳۲**	۱۶۵/۱۸۵**	۴۵	پرایمینگ×دما
۷۱/۰۵	۰/۰۱۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۵	۰/۰۱۳	۱۵/۵۵	۱۸۰	خطا

** معنی‌داری در سطح ۱٪

جیبرلیک اسید ppm ۲۵۰ در دماهای (۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۳۰ درجه سانتی‌گراد) در بین اسیدهای مورد مطالعه، بیشترین درصد جوانه‌زنی با مقادیر ۰، ۴۰، ۶۰، ۷۷/۵، ۷۰ درصد را داشت. تیمار شاهد در همه سطوح دمایی کمترین میزان درصد جوانه‌زنی را دارا بود. همچنین سالیسیلیک اسید نسبت به اسکوربیک اسید باعث افزایش بیشتر درصد جوانه‌زنی در سطوح مختلف دما شد (شکل ۱).

نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد که درصد جوانه‌زنی با افزایش دما افزایش یافت و در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد به بیشترین مقدار خود رسید و با افزایش بیشتر دما و رسیدن به دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد، دوباره جوانه‌زنی کاهش یافت. اثرات متقابل دما و محرک‌های شیمیایی نشان داد که با کاربرد جیبرلیک ppm ۲۵۰ در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد، بیشترین درصد جوانه‌زنی رخ داد و این سطح اسید باعث افزایش درصد جوانه‌زنی از ۵۰ درصد در تیمار شاهد به ۹۰ درصد شد.

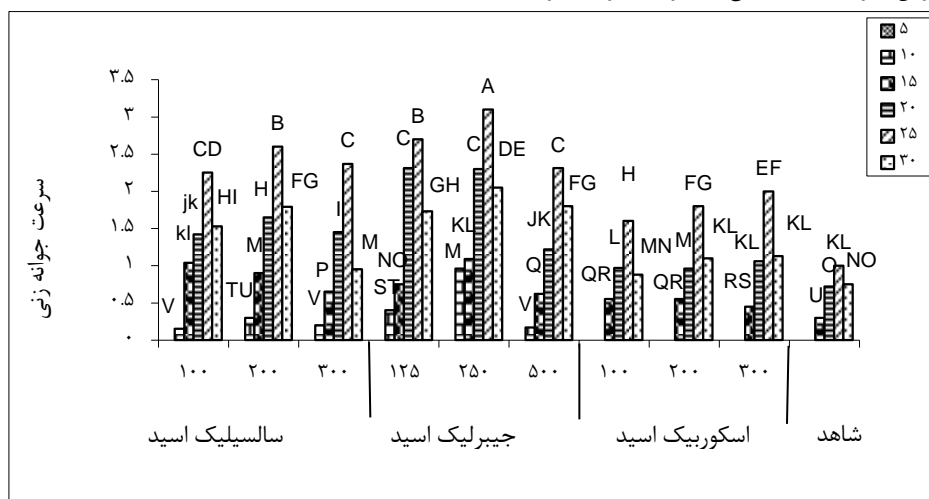

شکل (۱): مقایسه میانگین اثرات متقابل انواع محرک‌های شیمیایی تحت تنش دما بر درصد جوانه‌زنی بذر *Z.atriplicoides*

۱.۱. سرعت جوانه‌زنی

اسید ۲۵۰ ppm به‌دست آمد، به‌طوری‌که این سطح اسید سرعت جوانه‌زنی را در دماهای ۱۰، ۲۰ درجه سانتی‌گراد از ۰،۷۲/بذر در روز در تیمار شاهد، به ۰،۹۶/۲،۳ بذر در روز افزایش داد. سالیسیلیک اسید و اسکوربیک اسید نیز سرعت جوانه‌زنی را نسبت به تیمار شاهد افزایش دادند (شکل ۲).

درجه حرارت و محرک‌های شیمیایی تأثیر معنی‌داری بر سرعت جوانه‌زنی داشتند (جدول ۱). به‌طوری‌که با افزایش دما سرعت جوانه‌زنی افزایش یافت. مقایسه میانگین اثرات متقابل دما و محرک‌های شیمیایی نشان داد که در همه سطوح دمایی مورد مطالعه، بیشترین سرعت جوانه‌زنی در اثر کاربرد جیبرلیک

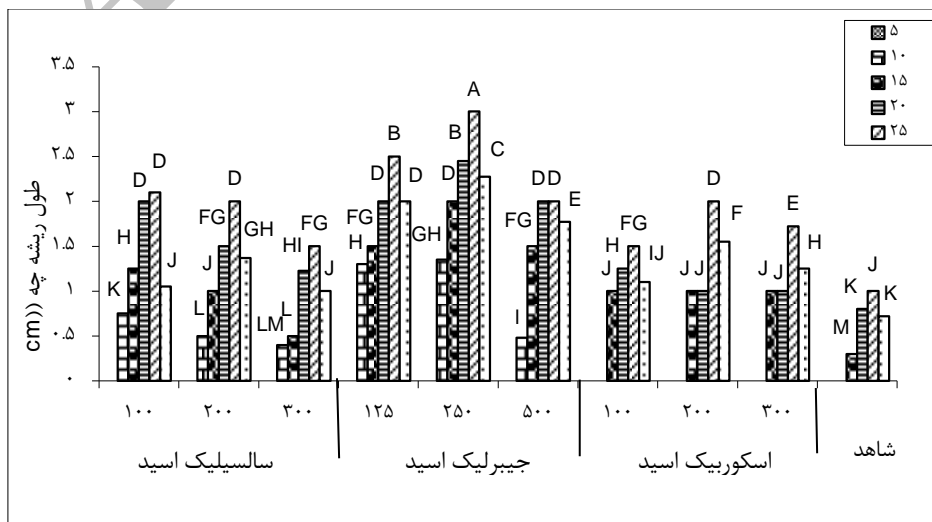

شکل (۲): مقایسه میانگین اثرات متقابل انواع محرک‌های شیمیایی تحت تنش دما بر سرعت جوانه‌زنی بذر *Z.atriplicoides*

طول ریشه‌چه

و ۳۰ درجه سانتی‌گراد از لحاظ تأثیر بر طول ریشه‌چه تفاوت معنی‌داری وجود نداشت، میزان کاهش طول ریشه‌چه در دمای ۲۰ درجه بیشتر از دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد بود. همه محرک‌های شیمیایی باعث افزایش طول ریشه‌چه نسبت به تیمار شاهد شدند. تفاوت معنی‌داری بین اثرات متقابل محرک‌های شیمیایی و درجه حرارت بر طول ریشه‌چه مشاهده شد، به‌طوری‌که بیشترین تأثیر را جیبرلیک اسید ۲۵۰ ppm در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد بر طول ریشه‌چه داشت (شکل ۳).

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که درجه حرارت و محرک‌های شیمیایی و اثرات متقابل آن‌ها تأثیر معنی‌داری بر طول ریشه‌چه داشتند (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که با افزایش درجه حرارت، طول ریشه‌چه افزایش یافت و در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد به بیشترین مقدار رسید. با افزایش ۵ درجه‌ای درجه حرارت و رسیدن آن به ۳۰ درجه سانتی‌گراد، طول ریشه‌چه کاهش یافت. اگر چه بین دماهای ۲۰ درجه سانتی‌گراد

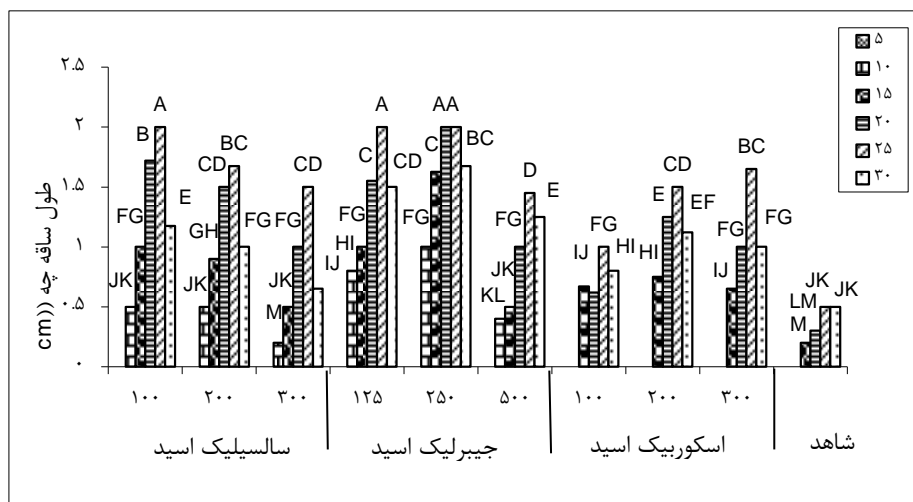

شکل (۳): مقایسه میانگین اثرات متقابل انواع محرک‌های شیمیایی تحت تنش دما بر طول ریشه‌چه *Z.atriplicoides*

طول ساقه‌چه

محرک‌های شیمیایی تأثیر معنی‌داری بر افزایش طول ساقه‌چه داشتند. اثر متقابل محرک‌های شیمیایی و سطوح مختلف دمایی بر طول ساقه‌چه معنی‌دار بود و بیشترین طول ساقه‌چه در همه سطوح دمایی در اثر کاربرد جیبرلیک اسید ۲۵۰ ppm به دست آمد. به نظر می‌رسد بین سه اسید مورد مطالعه، جیبرلیک اسید بیشترین تأثیر را بر طول ساقه‌چه داشته است (شکل ۴).

درجه حرارت و محرک‌های شیمیایی تأثیر معنی‌داری بر طول ساقه‌چه داشتند (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بین سطوح مختلف دمایی از نظر تأثیر بر طول ساقه‌چه، تفاوت معنی‌داری وجود دارد. با افزایش دما طول ساقه‌چه افزایش یافت و در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد به بیشترین مقدار خود رسید. اما با افزایش بیشتر درجه حرارت طول ساقه‌چه کاهش یافت. همه

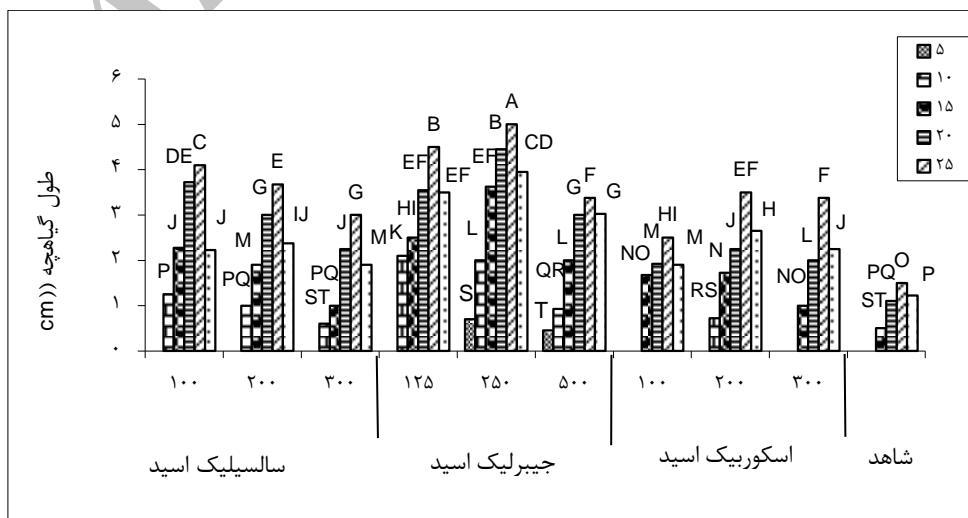

شکل (۴): مقایسه میانگین اثرات متقابل انواع محرک‌های شیمیایی تحت تنش دما بر طول ساقه‌چه *Zatriplicoides*

افزایش یافت. بین سطوح مختلف دمایی از نظر تأثیر بر طول گیاهچه، تفاوت معنی‌داری وجود داشت و بیشترین مقدار طول گیاهچه در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد به دست آمد. بین اثرات متقابل محرک‌های شیمیایی و سطوح مختلف دمایی بر طول گیاهچه نیز تفاوت معنی‌داری وجود داشت و بیشترین مقدار طول گیاهچه در همه دماها در سطح ۲۵۰ ppm جیبرلیک اسید به دست آمد (شکل ۵).

طول گیاهچه

نتایج جدول تجزیه واریانس نشان می‌دهد که محرک‌های شیمیایی و سطوح مختلف دمایی تأثیر معنی‌داری بر طول گیاهچه گونه *Zatriplicoides* در سطح ۱ درصد آماری دارند. همچنین اثر متقابل محرک‌های شیمیایی و سطوح مختلف دمایی بر صفت طول گیاهچه در سطح ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که با افزایش دما طول گیاهچه

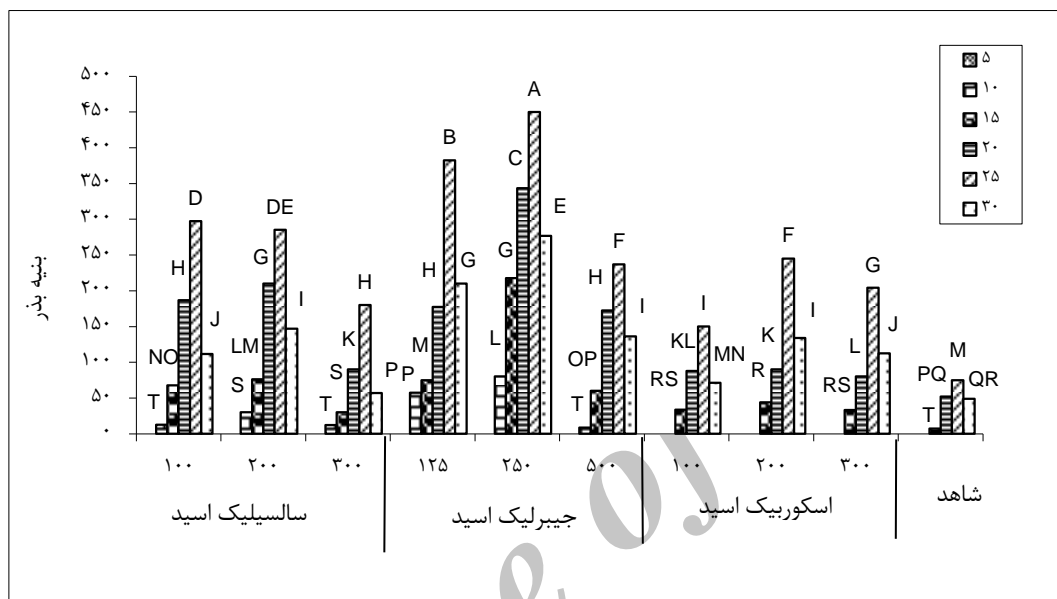

شکل (۵): مقایسه میانگین اثرات متقابل انواع محرک‌های شیمیایی تحت تنش دما بر طول گیاهچه *Zatriplicoides*

شاخص بنيه بذر

محرك‌های شیمیایی، شاخص بنيه بذر را نسبت به تیمار شاهد بهبود بخشیدند. تفاوت معنی‌داری بین اثرات متقابل دما و محرك‌های شیمیایی بر شاخص بنيه بذر وجود داشت و اسید جیبرلیک نسبت به سایر محرك‌ها بیشترین تأثیر را بر شاخص بنيه بذر داشت (شکل ۶).

نتایج تجزیه واریانس مربوط به تنش دمایی و پرایمینگ بر شاخص بنيه بذر قیچ در جدول (۱) ارائه شده است. مقایسه میانگین‌ها نشان داد با افزایش درجه حرارت، شاخص بنيه بذر افزایش یافت و در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد به حداکثر مقدار خود رسید و در دمای بالاتر از آن سیر نزولی داشت. همه

شکل (۶): مقایسه میانگین اثرات متقابل انواع مختلف محرك‌های شیمیایی تحت تنش دما بر شاخص بنيه بذر *Z. atriplicoides*

قیچ در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد رخ داد. برای بذور اکثر گونه‌های گیاهی دمای بهینه و حداکثر جوانه‌زنی بین ۱۵-۳۰ و ۳۰-۴۰ درجه سانتی‌گراد است (کوپلند^۴، ۱۹۹۵) با افزایش دما طول ریشه‌چه و ساقه‌چه و گیاهچه افزایش پیدا کرد و در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد به بیشترین مقدار خود رسید و با بیشتر شدن دما از این حد دوباره کاهش یافت که با یافته‌های (قاندی و همکاران، ۲۰۰۹؛ علی، ۲۰۰۶) مطابقت دارد. شایان ذکر است که درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی و رشد دانهال (رشد طولی ریشه‌چه و ساقه‌چه) متأثر از دماست، بدین معنا که در دمای پایین‌تر از حد بهینه، درصد و سرعت جوانه‌زنی و همچنین رشد دانهال کم می‌باشد و به‌طور پیوسته با افزایش دما تا دمای بهینه جوانه‌زنی بذر افزایش می‌یابد. درحالی‌که با افزایش دما از حد بهینه و نزدیک شدن به دمای کشنده، بذر دچار آسیب شده که این امر باعث کاهش درصد و سرعت جوانه‌زنی و همچنین رشد دانهال‌ها می‌شود (کازلاوسکی و جنتیل^۵، ۱۹۵۹).

بحث و نتیجه‌گیری

شدت و مدت درجه حرارت‌های بالا و پایین به فعالیت‌های متابولیکی و رشد و بقای گیاه آسیب می‌زند و همین دلیلی بر محدود بودن توزیع گونه‌هاست (لارچر^۱، ۱۹۹۵). نتایج نشان داد که با افزایش درجه حرارت، درصد جوانه‌زنی افزایش یافت. این نتایج با یافته‌های (هانگ و همکاران، ۲۰۰۳؛ توبی^۲ و همکاران، ۲۰۰۰؛ خان و آنگار^۳، ۱۹۹۷) مطابقت دارد. با افزایش درجه حرارت، سرعت جوانه‌زنی افزایش و میانگین مدت زمان جوانه‌زنی کاهش یافت. این نتیجه با یافته‌های (فلورس و برونس، ۲۰۰۱) مطابقت دارد؛ آن‌ها با مطالعه شش گونه بیابانی در سه دمای متفاوت ۱۲، ۲۰، ۲۶ درجه سانتی‌گراد دریافتند که با افزایش دما جوانه‌زنی زودتر انجام شد و مدت زمان رسیدن به ۵۰ درصد جوانه‌زنی کاهش یافت. بیشترین درصد جوانه‌زنی بذر

4. Copeland
5. Kozłowski & Gentile

1. Larcher
2. Tobe
3. Khan & Ungar

مثبت محرک‌های شیمیایی مانند جیبرلیک اسید بر رشد اولیه گیاهچه‌های *Z. atriplicoides* احتمالاً مربوط به تعادل رسیدن نسبت هورمونی در بذر و کاهش مواد بازدارنده رشد مانند آبسزیک اسید (ABA) است. جیبرلین‌ها سنتز آنزیم‌های هیدرولیتیکی را که در زیر لایه آلورونی قرار دارند، افزایش می‌دهند. آنزیم‌های سنتز شده به اندوسپرم انتقال یافته و سبب تجزیه غذای ذخیره‌ای و تأمین انرژی لازم برای جوانه‌زنی و رشد می‌شوند (کاراک^۴ و همکاران، ۲۰۰۴). اسکوریک اسید به دلیل حذف رادیکال‌های آزاد حاصل از تنش، به‌خصوص اکسیژن رادیکالی و نقش آن در تحریک و انبساط سلولی و جذب مواد به درون سلول، از خطر اکسید شدن گیاهان در برابر تنش‌های محیطی جلوگیری می‌کند (سمیرناف و ویلر^۵، ۲۰۰۰؛ سمیرناف، ۱۹۹۶).

از آنجایی که غلظت ۲۵۰ ppm جیبرلیک اسید در همه تنش‌های مورد مطالعه، تأثیر بیشتری بر بهبود صفات جوانه‌زنی داشت. این سطح اسید برای تعدیل اثرگذاری‌های منفی تنش دما بر بذر قیچ پیشنهاد می‌شود.

پرایمینگ باعث افزایش درصد و سرعت و یکنواختی جوانه‌زنی و سبز شدن تحت تنش دمایی شد. نتایج حاصل از آزمایشات (مارونگو^۱، ۲۰۰۳) مؤید این مطلب است که افزایش درصد جوانه‌زنی در طی پرایمینگ رخ می‌دهد. علت تسریع جوانه‌زنی در بذر پرایم شده می‌تواند ناشی از افزایش فعالیت آنزیم‌های تجزیه‌کننده مثل آلفا-آمیلاز افزایش سطح شارژ انرژی زیستی در قالب افزایش مقدار ATP، افزایش سنتز DNA, RNA، افزایش تعداد و در عین حال ارتقای عملکرد میتوکندری‌ها باشد (شیونکار^۲ و همکاران، ۲۰۰۳). بهبود دامنه جوانه‌زنی باعث می‌شود که بذر جوانه‌زنی خود را زودتر آغاز کند و در رقابت با علف‌های هرز موفق باشد. به عبارت دیگر، بذره‌های تیمار شده نسبت به بذره‌های شاهد جوانه‌زنی خود را زودتر آغاز کرده و در نتیجه، تحت تنش‌های محیطی این بذرها سریع‌تر استقرار یافته و زودتر از خاک خارج خواهند شد (ماورومیکل^۳، ۱۹۹۷).

تحت تنش دمایی، پرایمینگ با محرک‌های شیمیایی باعث افزایش مؤلفه‌های جوانه‌زنی قیچ نسبت به تیمار شاهد شد و بین اسیدهای مورد مطالعه جیبرلیک اسید ۲۵۰ ppm بیشترین تأثیر را در جهت کاهش اثرات منفی تنش دما داشت. یکی از دلایل اثر

منابع

1. Agrawal, R., 2005. Seed technology. Oxford and IBH Publishing Co, 829p.
2. Agrawal, P.K & M. Dadlani, 1992. Techniques in seed (science and technology). South Asian Publishers, 209p.
3. Ali, M. 2006. *Drought management strategies for pulse crops*. publ: geeta somani agrotech publishing academy. Pp.384
4. Ashraf, M., Foolad, M.R. 2005. Pre sowing seed treatment Ashotgun approach to improve germination, plant growth, and crop yield under saline and non saline conditions. *Advances in agronomy*, 88: 223-265.
5. Bradford, K.J., 1986, "Manipulation of seed water relations via osmotic priming to improve germination under stress conditions", *Horticulture of science*, 21: 1105-1112.
6. Cirac, C., A.K. Ayan & K. Kevseroglu, 2004. The effects of light and some presoaking treatments on germination rate of st. John Worth seeds. *Pakistan Journal Biology Science*. 7: 182-186.
7. Copeland, L.O. and McDonald, M.B. 1995. *Principles of Seed Science and Technology*. Pub. Chapman & Hall, USA.
8. El- Keblawy, A. and Hassan, N. 2006. Salinity, temperature and light affects seed of *Haloxylon Salicornium* a common plant in sandy habitats Arabian Desert. *International Symposium in Drylands Ecology and Human Security* (ISDEHS 2006).
9. Emadyan, F.a. And Mir niya, Kh. 2001. Plant Ecophysiology. The first edition, published by Mazandaran University, 149 p.
10. Fathi, Gh and AsmaylPour, M. 2000. Plant growth regulators (basic and applied). The first edition, published by Mashhad University Jihad, 288 p.
11. Flores, J. Briones, O. 2001. Plant life-form and germination in a Mexican inter-tropical desert: effect of soil water potential and

4. Cirac

5. Smirnoff & Wheeler

1. Murungu

2. Shivankar

3. Mauromicale

- temperature. *Journal of Arid environment*, 47: 485-497.
12. Foti, S., Cosentino, S.L., Patane, C. and D'Agosta, G.M. 2002. Effect of osmoconditioning upon seed germination of Sorghom (*Sorghom Bicolor* (L.) Moench) under low temperatures. *Seed science. and technology*, 30: 521 - 533.
 13. Ghaedi, M., Taghvaei2 M., Fallah Shamsi, S.R. & Niazi. A. 2009. The interactive effect of light, temperature and salinity on seed germination of *Haloxylon aphyllum* L., Rangeland,3(3):465-478.
 14. Greipsson, S. 2001. Effects of stratification and GA3 on seed germination of a sand stabilising grass *Leymus arenarius* used in reclamation. *Seed science. & technology*, 29: 1-10.
 15. Gutterman, Y. 1993. *Seed germination of desert plants*. Adaptations of Desert Organisms. Springer, Berlin, pp. 253.
 16. Hardgree, S.P and Winstal, A.H. 2006. Predicting germination response to temperature. *Annual of botany*, 98: 403-410.
 - [17] Heydeker, W., R. S., Chetram. & J. G. Hedeker, (1977), "Water relation of beet root seed germinationz, effect of the overy cop and endogenous inhaitors", *Annual. Botany*, 35:31-34.
 18. Huang, Z., Zhang, X., Zheng, G., Gutterman, Y. 2003. Influence of light, temperature, salinity, and storage on seed germination of *Haloxylon ammodendron*. *Journal of Arid environment*, 55: 453-464.
 19. ISTA. 2002. International rules of seed testing. *Seed science and tecnology*, 20: 53-55.
 20. ISTA. 1995. Handbook of vigor test methods. Zurich.117p.
 21. Kader, M. A. and Jutzi, S. C. 2004. Effect of thermal and salt treatments during imbibitions on germination and seedling growth of sorghum at 42/19°C. *Journal of Agronomy and crop science*, 190: 35-38.
 22. Kafi, m., Borzooei, a., Salehi, M., Masoomi, A. And Nabati, J. 2009. Physiology environmental stresses in plants (Translation). The first edition, published by Mashhad University Jihad, 502 p.
 23. Kaya, M.D., G. Okcu., M. Atak., Y. Cıklı & O. Kolsarıcı, 2006. Seed treatments to overcome salt and drought stress during germination in sunflower (*Helianthus annuus* L.) .*Europ. Journal. Agronomy*. 24: 291-295.
 24. Khan, M. A. and Ungar, I.A. 1997. Effects of light, salinity and thermo period on the seed germination of halophytes. *Canadian Journal of Botany*,75: 835-841.
 25. Kozlowski, T.T. and Gentile, A.C. 1959. Influence of the seed coat on germination, water absorbsion and oxygen uptake of eastern white pine. *Seed For science*, 5: 389-395.
 26. Larcher, W. 1995. *Physiological Plant Ecology*. Springer, Third Edditon., pp. 96, 270, 292, 379.
 27. Mauromicale, G. and Cavallaro, H. 1997. A comparative study of the effects of different compounds on priming of *tomato* seed germination under suboptimal temperatures. *Seed science and technology*, 25: 399 – 408.
 28. McDonald, M.B., 2000. Seed priming. In 'black, m. g. d. bewley. (eds) . seed technology and lts biological basis. Sheffield academic press, Sheffield, uk, pp, 287 -325.
 29. Murungu, F.S., Nyamugafata, P., Chiduza, C., Clark, L.J. and Whalley, W.R. 2003. Effects of seed priming aggregate size and soil matric potential on emergence of cotton (*Gossypium hirsutum* L.) and maize (*Zea mays* L.). *Soil and till research*, 74: 161- 168.
 30. Shivankar, R.S., Deore, DB. and Zode, NG. 2003. Effect of pre-sowing seed treatment on establishment and seed yield of sunflower. *J. Oilseeds Research*. 20: 299-300.
 31. Senaratna, T., Touchel, D., Bumm, E. and Dixon, K. 2000. Acetyl salicylic acid induces multiple stress tolerance in bean and tomato plants. *Plant growth regulation*, 30: 157-161.
 32. Smirnoff, N. & G.L.Wheeler , 2000. Ascorbic acid in Plants: biosynthesis and function, *Critical reviews in plant sciences*. 19: 267-290, [CrossRef][ISI].
 33. Smirnoff, N., 1996. The function and metabolism of ascorbic acid in plants, *Annals of botany*. 78: 661-669.
 34. Tlig, T., Gorai,M. and Neffati, M. 2008. Germination responses of *Diploaxis harra* to temperature and salinity. *Flora - Morphology, Distribution, Functional Ecology of Plants*, 203(5): 421-428.
 35. Tobe, K., Li, X. and Omasa, K. 2000. Seed germination and radicle growth of a halophyte, *Kalidium capsicum* (Chenopodiaceae). *Annals of botany*, 85: 391-396.
 36. Wahid, A.S., Geloni, Ashraf, M. and Foolad, M.R. 2007. heat tolearance in plants:an overview: *Environmental and experimental botany*. Ln press.
 37. Went, F. W. 1953. The effects of rain and

temperature on plant distribution in the desert.
Proceedings of the International Symposium

on Desert Research. Research Council of
Israel Special Publication.2: 230-240.

Effects of Seed Priming on Germination Improvement and Seedling Vigor in *Zygophyllum Atriplicoides* under Temperature Conditions

Shahnaz Rafatpoor¹, AliReza Shahriari^{2*}

Received: 6/4/2017

Accepted: 25/7/2017

Abstract

Temperature is an important environmental factor in plant distribution and the most important factor in determining the success or failure of seedling establishment. The aim of this study was to investigate the effects of different levels of gibberellic, salicylic and ascorbic acid on improvement of germination indices of *Zygophyllum atriplicoides* under temperature stress in laboratory. Factorial test in the completely randomized design with four treatments was used for data analysis. Chemical stimulators used in this study include: 3 levels of gibberellic acid (125, 250 and 500 ppm), 3 levels of salicylic acid (100, 200 and 300 mg/l), 3 levels of salicylic acid (100, 200 and 300 mg/l) and 6 levels of temperature treatment (5, 10, 15, 20, 25, 30°C). The results showed that with increasing temperature, specifications for germination (germination percentage, speed of germination, root length, shoot length, seedling length, vigor or seed) also increased. When the temperature reached 25°C, the maximum amount of chemical stimulators is obtain and decreased with increasing temperature from 25 °C. All chemical stimuli increased germination compared to the control treatment. Chemical stimuli used in 250 ppm gibberellic acid was the most effective acid concentration to modulate the negative effects of temperature stress on *Z. atriplicoides* and is recommended.

Keywords: Priming, Germination, Temperature, *Zygophyllum atriplicoides*.

1. MSC Combat Desertification, Faculty of Natural Resources University of Zabol

2. Associate, Department of green spaces, Faculty of Environmental Science and Sustainable Agriculture, University of Sistan and Baluchestan, Corresponding Author; Email:nimaaryan2002@ yahoo.com